

to je usoda našega bližnjega
to je prva žrtev reči

...

tako prideš na konec vseh koncev
na kraj vseh nakan in ukan
izmomljaš zadnjo plesnivo misel
zadnjič se zaženeš pod ogenj in bič
to je slovesnost v raztrgani plahti mesečine
to je veličastje od zadnjega konca
to je imenitnost od zadnjega konca
to je razkošje od zadnjega konca
to je blagor od zadnjega konca
in punta se ali ne punta
gora na tvojem žolču se ne bo premaknila

...

to so platnice zgodovine
tak je horizont mrtvega planeta
življenje ki smo ga lišpali
se je v resnici postaralo in oddaljilo
zdaj si ko pes koplje grob
med knjigami med kipi med sidri preteklosti
to so platnice zgodovine
tak je horizont mrtvega planeta
in vsaka prihodnost je izključena

4.

to je najbolj prekleto potovanje
to je najbolj prekleto izgnanstvo
to je najbolj prekleto prekletstvo
to je najbolj nepričakovana preobrazba
to je nož v hrbet v vse hrbte

izdajstva si slede ko latinski predlogi
zgodovina se pači naveličana sebe in nas
mejniki zemlje so prestavljeni
in prav tako mejniki časa
ko da smo padli iz cule veselja

tropi podgan so posedli planet
kot je pisano
včasih so pa drsele pete vetra po pesku
zvezde so s puškami stražile človekove blagre
zdaj ni prehoda ne naprej nazaj

na levo desno
ne navzgor navzdol
ne vase ne iz sebe
to je najbrž prvi dan

to novo stvarjenje, danes ali jutri
je brezobzirno, kvečjemu pojutrišnjem
ne glej za človekom, in bo dopolnjeno
ne govori z njim, zidovi novega bodo stali
ker ga tako izdaš, na našem prahu

če mu hočeš zlo, temelj bomo
zakliči: glejte človek, ali razpoka v njem

zgodovina se bo namrdnila, kakor se bo posrečilo
zaradi slabega spomina